

Tak pschize Robinson ak chudy drogowař do Ruxhavana a nemějašcho howař niz ak swojog pudla, tenž sa nim skozył, a swojog papagaja, tenž jomu rowno na raměnu bejžešcho, ako běšcho do zołna skozył. Na drugi žen dosta Robinson hyschczi swoju kožanu drařtwu, ta běšcho na břog pschiplěka, ale jogo škota kula lažašcho we morju.

Schytne: „O, ty bogi Robinson!“

Nan: Won běšcho něto rowno tak bogaty, ako tenzař, dyž běšcho s domu hujšček. Možno jo, až Bog kichěšcho, až dej Robinson swojo bogatřtwu sgubišch, ab druge mkoženze be nesawedli a knaž tež na niewěste do zushych semjow nejšchli a do neglufi nepšchli. Robinson be dla teje škoteje kule šowšchym negniwašcho, pscheto won mějašcho we myšli, až zo pscheze nuchterne a želabne žyweńe wjaščz, ako to běšcho na kupe nahufnuł. A tak možašcho tež bžes škoteje kule gluzny byšch.

We Ruxhaweńe šednušchtej be Robinson a Pětko na drugu kož, ab do Hamburga pschijětej. A niz dkujko, ga huphta Robinson tormy swojogo woščzojštego města a plakašcho s wjašelim. Hyschczi štyri gožiny, a won bužo doma pla swojogo lubego nana. Až jogo mašch samrěka běšcho, to běchu jomu južo we Ruxhaweńe gronili, a won běšcho dla togo welgin plakał a žakował.

Kož gnašcho wot pschilewa a wěšcha gońona mimo wšow Bassensfletha a Twilensfletha; něto běšcho pschi Blankenese; sa chylu pla Neustädtena; něto jězechu mimo Altona a běchu we Hamburgu, — kož hustawašcho. Robinson běšcho předny s kože, a gab be dla